

se, at erhvervslivet som minimum kom til at betale mere i skat, end de gjorde før nedsættelsen. De skulle selv finansiere, de skulle selv betale gildet ved f.eks. at afskaffe saldoafskrivning og fjerne nogle af de andre fiduser og afskrivningsmuligheder, så erhvervsskatteprocenten kom nærmere til den reelle skatteprocent og ikke blev en eller anden fiktiv skatteprocent, som den i virkeligheden er i dag. Det tilbud vil jeg godt give regeringen igen i dag.

Vi vil godt være med til at kigge på dette lovforslag på den betingelse, at man som minimum sikrer fuld finansiering af en nedsættelse af skatteprocenten, for så mener vi sådan set ikke, ulykken er så stor i forhold til de andre lande. Så er det bare en anden og mere gennemskuelig måde at indrette beskatningen på end den, vi har i dag.

Så vil jeg vende tilbage til det spørgsmål, jeg også stillede hr. Bjarne Laustsen før: Kan vi få garanti for, at det hul i statskassen, der kommer på grund af dette lovforslag, under ingen omstændigheder bliver større end det, der er lagt op til – altså at man som minimum skaffer den ene af de 2 mia. kr. gennem stramminger af anden skattelovgivning?

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg vil godt korrigere en enkelt bemærkning fra hr. Frank Aaen, selv om hr. Frank Aaen nok er ked af at høre det.

Det er faktisk et ganske almindeligt arbejdsområde inden for EU under søjle 1. Der er en kommissær, der har skatteområdet, og Kommissionen har initiativret. Området ligger altså under søjle 1, og der kræves enstemmighed for at vedtage direktiver på skatteområdet. Men det har vi kunnet gennemføre på f.eks. momsområdet, og det tror jeg også godt vi kan på selskabsskatteområdet.

Kim Behnke (FP):

Jeg synes, det er lidt forstemmende at høre specielt hr. Frank Aaen gå herop igen og igen og også i dag med det budskab, at når vi laver lempelser for erhvervslivet, kommer det til at betyde, at pensionister og syge og arbejdsløse osv. kommer til at lide under det, for sådan hænger tingene jo ikke sammen. Tværtimod er situationen den, at jo bedre erhvervslivet har det, desto flere mennesker kommer der i arbejde, og jo større, jo bredere skatteskuldre der er i Danmark, desto flere virksomheder er der til at

betale selskabsskat. Det må da også være bedre at få en lav procent fra mange virksomheder end en høj procent fra få.

I øjeblikket er det sådan, at en lang række af de danske eksport erhverv er under meget hårdt pres, fordi deres markeder i Rusland og Fjernøsten er kollapsede, og derfor oplever vi i øjeblikket, at meget store, eksportorienterede virksomheder som Grundfos, LEGO, Danfoss osv. fyrer folk. Og det er ikke bare en håndfuld, der sendes på gaden – nej, det er i størrelsesordenen 200, 250, 300 og flere, der bliver afskediget i øjeblikket, simpelt hen fordi virksomhedernes konkurrenceevne er blevet for dårlig.

Derfor har dansk erhvervsliv brug for, at der kommer et lys i mørket. Virksomhederne har brug for at tro, at de kan få genskabt deres konkurrenceevne, og en sænkelse af selskabsskatten kan indirekte være med til at give en smule optimisme for fremtiden – men heller ikke mere, og da slet ikke, når skattelempelsen er så beskeden som den, regeringen lægger op til.

I forskellige andre sammenhænge bliver der fra regeringens side argumenteret for, at vi fra dansk side skal have en selskabsskatteprocent, der ligger i midten af det europæiske bånd – sådan at forstå at det ikke skal være et sagligt argument for, at en virksomhed flytter fra Danmark til et andet EU-land, at vores selskabsskat er for høj. Men hvis det er ønsket og forventningen, så skal vi altså længere ned end de 32 pct. Så skal vi fra dansk side ned på en selskabsskat på 25 pct.

Så kan man selvfølgelig sige: Jamen det var dog gevaldigt! Ja, men vi vil opleve i de kommende år, at vi skal endnu længere ned, fordi ønsket om, at man fra EU's side gennemfører en fælles, høj selskabsskat, ikke bliver til noget, al den stund at i hvert fald mindst to lande, nemlig Irland og Luxembourg, jo direkte modsætter sig det og tværtimod går i den modsatte retning og sænker deres selskabsskat. I Irland har det jo også virket. Irland har været en magnet for etablering af udenlandske selskaber, specielt amerikanske og japanske, fordi de har et meget gunstigt erhvervsklima, og det er det, vi skal lære af i Danmark. Intet ville være mere lykkeligt, end hvis store udenlandske virksomheder etablerede sig i Danmark og betalte f.eks. 25 pct. selskabsskat. Det ville give mange penge, og vi ved jo, at det lægger skatteministeren vægt på.

Forslaget her koster mange penge. Det koster ca. 2 mia. kr., og der lægges op til, at den ene